

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiorvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

602. Quid sit indultum precum primariarum, & quid contineat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74485)

PARAGRAPHVS X.

De reservatione resultante ex
indulto precum prima-
riarum.

*Questio 602. Quid sit indultum precum
primariarum, & quid contineat?*

Respondeo primò: esse indultum seu facultatem, concessam Imperatori recens electo per privilegium à Sede Apostolica ad quacunque beneficia Eccles. per Rom. Imperium ubilibet constituta, in Metropolitanis, Cathedralibus, Collegiatis, & quibusvis aliis Ecclesiis; sive curata sint, sive non; sive regularia, sive secularia; etsi Canonicatus, præbendæ, dignitates, personatus, vel etiam officia majora & electiva fuerint, offerendi preces seu nominationes de idoneis personis, quibuscunque Collatoribus & Collatricibus, quas personas nominatas ad huiusmodi beneficia, postquam ipsis de iis canonicè provisum fuerit, prædicti Collatores vel Collatrices recipere & admittere teneantur, sive ad eorundem collationem, provisionem, præsentationem, electionem, seu quamvis aliam dispositionem communiter vel divisim pertineant; ita ferè Pirh. *ad tit. de præb. num. 367. Wagnereck. ad c. is cui. tit. eod. n. 6. §. 2.*

2. Respondeo secundò: hoc indultum sequentes continere limitationes. Primò: modò non sint dignitates in Metropolitanis & Cathedralibus majores post pontificalem, aut principales in Collegiatis. Secundò: singulæ collationes & singulæ Ecclesiæ ex hoc ultra, quàm in uno beneficio, non graventur. Tertio: modò ipsi Collatores & Collatrices 4. beneficia conferre habeant. Quarto: quòd tametsi Cæsar unam & eandem personam successivè nominare possit, quamprimum tamen persona sic nominata de beneficio aliquo provisiva fuerit, ejus nominatio quò ad alios Collatores vel Collatrices facta ipso jure expiret. Quintò: quòd Canonicatus, præbenda ac dignitas, seu personatus, administratio vel officium in una Ecclesia pro uno duntaxat beneficio computari debent, &c. Hac ferè dicti indulti, seu precum primariarum summa juxta tenorem concessionis à Paulo V. factæ Ferdinando II. Imperatore, quam vide apud Chok. *in scholiis super preces primarias.* Circa quæ

Questio 603. Preces primariæ cur sic dicantur, & unde ortum habeant?

Respondeo ad primum: dicuntur ideo preces, quòd Imperator ex dicto indulto pontificio non conferat propriè beneficia, sed solum vi illius jus habeat nominandi personas idoneas. Pirh. *loc. cit. num. 368.* ex Chok. *in præv. precum. pag. 1.* dicuntur verò primariæ; quia præferuntur cuiusvis juri conferendi, præsentandi vel nominandi aliorum: vel quia sunt veluti prima Cæsaris petitio. Wagner. *pag. 491.* Pirh. *loc. cit. nu. 367.* vel quòd semel, seu pro prima vice, non autem bis aut sæpius uni & eidem Imperatori in una, eadèmq; concedantur Ecclesiæ. Chok. *ad preces. p. 18.*

2. Respondeo ad secundum: harum precum usum esse antiquum, ab annis saltem 400. hoc motis fuisse gratuiti ex parte Pontificum, ut tale pri-

villegium singulis Imperatoribus electis concederent: colligitur ex Speculatore, qui vivens Anno 1271. earum meminit *ad tit. de præb. §. restat. nu. 2.* Wagn. *loc. cit. §. 1.* Engels *tit. eod. num. 70.* Alciortamen sæculo receptum non fuisse, ait Chok. *in cit. præv. p. 4.* quàm 1200. Testatur quoque Nacler. in sua Chronolog. apud eundem Chok. Rudolp. I. qui Anno 1273. electus est in Regem Rom. usum his precibus; ex quarum etiam formula, dum jamtum in ea ponatur: *ex antiqua & approbata consuetudine:* patet eas longè Rudolphi temporibus antiquiores esse. Chok. *ibidem.* ubi etiam apponit formulam harum precum, qualis ea hodie tum est, Unde dum Paul. V. in indulto harum precum concessio Ferdin. II. nullà factâ mentione prælegit hujus ab antiquo Imperatoribus concedi soliti, loquitur, veluti specialem novâmq; gratiam Ferdinando faceret, id facit, ne videatur jure hac gratia deberi, aut consuetudo ex parte Imperatoris inducitur esse jure speciali, quale est jus nominandi, seu præsentandi ad beneficia, cujus laici, quamvis Principes, per se sine auctoritate Apostolicâ incapaces sint. Wagner. *loc. cit. §. 1.*

Questio 604. Quando, & qualiter hoc indultum precum concedatur Imperatori, & à quo tempore is eo uti possit?

Respondeo primò: non solere Pontifices has preces indulgere Cæsari ante præstitam sibi ab eo obedientiam. Chok. *l. c. sect. 1. p. 18.* solet autem electus Rex Romanorum (non enim eligitur propriè in Imperatorem, sed ab Electoribus creatur Rex Romanorum, postea promovendus in Imperatorem per confirmationem, consecrationem, & coronationem Pontificis, nec ante horum utrumque receptum dici solet absolutè Imperator, sed cum addito Imperator electus, seu electus in Imperatorem. Wagn. *loc. cit.* Chok. *loc. cit. pag. 14.* (ubi etiam Catalogum attexit ex Azor. *p. 2. l. 10. c. 5. q. 5.* eorum, qui à Carolo magno usque ad Ferdinand. II. coronati fuerunt à Pontifice, quorum ultimus fuit Carolus V.) quamprimum electionem suam per suos solennes Oratores Pontifici intimari, ostensâque electionis decreto per eosdem Oratores cum speciali mandato devotionem suam, reverentiam, seu obedientiam erga Pontificem, & S. R. Ecclesiam exhibere, peterêque confirmationem, & approbationem, nec non gratias & favores consuetos curavit, juxta text. Clem. *1. de jurejurando Auctores iidem ex Castaldo in tr. de Imperat. q. 45. n. 1.* & Germon. *tr. de Sacrorum immunitatibus. l. 3. in præv. n. 5.*

2. Respondeo ad secundum: si spectemus jura præcisè, electus Imperator ex sola electione hac ante confirmationem & consecrationem, uti non habet jus & auctoritatem administrandi Imperium, concedendi privilegia, & gratias, aliâque, quæ potestatis sunt cæsareæ, faciendi; ita prius neque jus habet offerendi dictas preces; cum electus in Imperatorem talis non sit, nisi confirmetur & coronetur à Papa. Si tamen spectetur consuetudo, quæ prævalet, dicendum est contrarium. Pirh. *de præb. n. 131.* Wagn. *cit. §. 1. ex Azor. p. 2. l. 10. c. 6. q. 2.* citans insuper Castald. *ubi ante q. 46. & Abb. in c. venerabilem. de elect.* Cum hoc tamen discrimine inter hanc consuetudinem, privilegia aliâque gratias in merè temporalibus concedendi, & consuetudinem offerendi dictas preces, ut (dum jus illud nomi-